

HEKSEN 16 oktober

Op deze verzamelaarsbeurs is ook weer een expositie te bezichtigen. Dit keer exposeert Avelien Teurlincx-van Marle uit Oirschot haar verzameling heksen omdat we eind oktober Halloween vieren (in Amerika meer als hier, maar ook hier zie je het steeds vaker) Daarom vindt Avelien oktober een goede maand om haar verzameling heksen te laten zien op de verzamelbeurs.

Hoe kom je nu op het idee om heksen te gaan verzamelen? Tja, net als met zoveel verzamelingen groeit zoiets langzaam, je begint met een heksje die je ergens krijgt en voor je het weet puilt je huis uit. In het geval van deze verzamelaarster begon het met boeken, voornamelijk prentenboeken over heksen. Daarna kreeg Avelien belangstelling voor de heksenvervolgingen van vroeger en kwamen er boeken bij over dat onderwerp. Zo werd de verzameling uitgebreid naar boeken over hedendaagse hekserij. Ondertussen was het niet bij boeken alleen gebleven, maar waren er ook poppen, beeldjes en voorwerpen die bij heksen passen (glazen bol, ketel, theepotten enz.) aan de verzameling toegevoegd. De heksen die tot nu toe verzameld zijn staan, zitten en liggen in een soort huiskamertjes door het huis verspreid. Zo zitten er een tweetal grotere poppen rond een kachel met een zwarte kat op schoot en een kopje thee erbij. De vliegende heksen hangen op en om en aan de boekenkasten, waarin en op ook weer poppenhuisjes staan met uiteraard de nodige heksjes. De heksen

heeft Avelien allemaal gekregen door vrienden en familie en op de kop getikt op rommelmarkten, maar de poppenhuisjes zijn zelf gemaakt en ingericht. Het verzamelen zit Avelien in het bloed kun je wel zeggen, en hoe lang ze dan ook al verzameld is lastig aan te geven. Boeken verzamelt Avelien al haar hele leven, maar wanneer nou precies dat eerste prentenboek over heksen werd toegevoegd is niet meer te zeggen. De heksen zelf en de attributen zijn sinds een jaar of tien aan de verzameling toegevoegd. In de loop der jaren zijn er ook diverse heksen gegaan en gekomen, in het begin spaar je alles wat je tegenkomt, maar op een gegeven moment wordt je kritischer en op dit moment kijkt ze vooral naar de gezichtjes van de dames zoals ze ze zelf vaak noemt. En er zijn ongelofelijk veel verschillende en mooie en lieve gezichtjes te verzamelen. Ook wel enge uiteraard, maar Avelien houdt meer van de goede, lieve heksen, de kruidenvrouwjes en de dames die vroeger verstoten werden uit de leefgemeenschap omdat ze anders waren dan anderen. Ook in het dagelijks leven gaat Avelien liever om met mensen die een beetje buiten de maatschappij staan, die hun eigen ideeën hebben en niet met de massa meehollen. Als huishoudelijk verzorgster bij de thuiszorg werkt Avelien liever bij de beetje "vreemde" mensen dan bij de keurig opgevoede

mensen in een net aanleunwoninkje, hoewel er ook daar bijzondere figuren tussen kunnen zitten! Het grappigste heksje uit de verzameling is een heksje in Oostenrijkse klederdracht, gekregen van een vriendin die haar als souvenir heeft meegebracht. Aan de meeste heksen hangt wel een herinnering of een kort verhaaltje, wat ze ook zo dierbaar maken. Zo is er die bijzondere heks, helemaal verweerd door het vele buitenstaan (denken we) waar de buurman plotsklaps mee aan kwam zetten: „Kijk buurvrouw, ik zag haar ineens staan en dacht, die moet mee voor de buurvrouw". De heksenthee, heksenhoning, heksendrank en het heksje van marsepein, zullen nooit gegeten of gedronken worden, die staan keurig in de vitrinekast opgesteld bij alle beeldjes, mokken en glazen met heksenafbeeldingen erop. Waarom Avelien zich ooit is gaan interesseren voor heksen is haar zelf ook niet echt duidelijk: De dames spreken haar aan, maar zelf is ze geen praktiserend heks al leeft ze wel zoveel mogelijk volgens de regelmaat in de natuur, drinkt ze graag kruidenthee en heeft belangstelling voor alles wat oud en mooi is.

